PROBLEME ACTUALE ALE PLANIFICĂRII FINANCIARE ÎN CADRUL ÎNTREPRINDERILOR MICI ȘI MIJLOCII

Daria ISPRAVNIC
CZU: 658.15:65.012.2 ispravnic.daria@gmail.com

The thesis is dedicated to the research of small and medium enterprises, emphasizing that their successful operation depends on the provision of financial resources. Currently, small and medium enterprises feel an acute lack of new management technologies, there is a need for rational business planning. The purpose of the thesis is to research the financial planning process with the subsequent identification of existing problems and proposing solutions.

Planificarea financiară este activitatea care vizează determinarea volumului necesar de resurse financiare, alocarea optimă a acestora și utilizarea eficientă în scopul asigurării stabilității financiare a întreprinderii. Planificarea financiară – o activitate intenționată a entităților de afaceri pentru a justifica deciziile economice și sociale adoptate, ținând cont de eficacitatea și disponibilitatea surselor de finanțare, optimizarea costurilor planificate și a rezultatelor finale pozitive. A planifica, a prevedea necesarul de finanțe și surse de capital posibile de mobilizat, este esential pentru viața unei întreprinderi [1, p.136].

Scopul cercetării – a cerceta procesul planificării financiare cu identificarea ulterioară a problemelor existente și propunerea unor soluții.

Pentru îndeplinirea acestui scop, sunt puse în plan următoarele **obiective**:

- Determinarea aspectelor teoretice ale conceptului planificării financiare.
- Determinarea esenței sistemului planificării financiare: instrumentele de planificare financiară, planul financiar și bugetul.
- Caracterizarea stării financiare a întreprinderii.
- Analiza poziției și performanței financiare a întreprinderii, prin indicatorii activității economico-financiare, ce caracterizează sistemul planificării financiare.
- Analiza riscului financiar.
- Identificarea principalelor aspecte în procesul planificării financiare, anume elaborarea bugetelui operațional și financiar.

- Efectuarea previziunii capitalului propriu și a solvabilității întreprinderii.
- Identificarea problemelor și propunerea soluțiilor vizavi de tema cercetării.

Conform scopului formulat, am inclus abordări teoretice privind conceptul planificării financiare, esența și rolul acesteia. Pornind de la aceasta, am determinat principalele elemente și componente ce formează sistemul planificării financiare, evidențiind importanța acestora în sistemul dat. Astfel, am identificat că planificarea poate fi pe termen lung, mediu și pe termen scurt. Prin urmare, un instrument al planificării financiare este planul financiar, care se constituie pe baza obiectivelor și strategiilor întreprinderii. Se formează planuri operaționale, tactice și strategice [2, p.25]. Un alt element important al planificării financiare este bugetarea. Cu ajutorul bugetelor se realizează planificarea și controlul activităților unităților structurale care fac obiectul bugetării. Bugetele sunt deseori asimilate ca parte a planificării operaționale și evidențiază, de asemenea, obiectivele întreprinderii [3, p.136]. În cele din urmă, am determinat că planificarea financiară trebuie concepută din mai multe aspecte: ca un proces, ca un sistem și ca o funcție.

În aspect aplicativ, am analizat activitatea întreprinderii „Vamora Grup" SRL. Am determinat poziția financiară a întreprinderii, performanța financiară și diagnosticul riscului financiar. Astfel, am constatat următoarele aspecte ce țin de acest capitol. Valorile coeficienților solvabilității SRL „Vamora Grup" pentru anii 2016-2018 atestă un nivel minim de dependență financiară de sursele împrumutate. Această concluzie rezultă din faptul că prevalează sursele proprii şi sunt în creştere. Valorile coeficientului de autonomie pe tot parcursul perioadei analizate indică un nivel al acestei rate mai mare de 30-40%, care se apreciază ca fiind satisfăcătoare pentru asigurarea echilibrului financiar, în timp ce nivelul normal se situează în jurul valorii de 50%. În acest caz, riscul creditorului este minim, deoarece patrimoniul entității format din sursele proprii servește ca garanție pentru creditor că întreprinderea va putea onora obligațiunile la scadență.

Sursele de finanțare ale SRL „Vamora Grup" se caracterizează printr-un grad mediu al stabilităţii financiare. Această concluzie rezultă din faptul

că în structura pasivelor absolut prevalează sursele proprii de finanţare. Întreprinderea dispune de o mărime pozitivă a capitalului propriu, și anume, cu 52,06 % față de anul 2017. Analiza datoriilor, atât pe termen scurt cât și lung sunt în contradictoriu cu evolutia capitalului propriu. În anul 2017 datoriile pe termen lung lipsesc, pe când entitatea gestionează prin datoriile curente. Am constatat că entitatea își desfășoară activitatea prin intermediul utilizării în proporție de 40-45% din sursele proprii și 55-60% din sursele împrumutate pe termen scurt.

Din punctul de vedere al ratei lichidităţii, lichiditatea curentă care în perioada anilor 2016 era aproape de intervalul optim (2-2,5) spre anul 2018 a scăzut până la 1,45. Acest fenomen negativ se explică prin faptul că ritmul creşterii datoriilor pe termen scurt depăşeşte considerabil ritmul creşterii activelor curente. Cu toate acestea, lichiditatea intermediară nu a fost influențată de modificarea lichidității curente. În anii 2017-2018, aceasta era aproape de intervalele optime (0,7-0,8), însă în anul 2016 ea a ieșit din limita intervalului. Această situație a fost cauzată de micşorarea sumei mijloacelor băneşti şi creanţelor în condiţiile creşterii datoriilor pe termen scurt. La cel mai scăzut nivel, în comparaţie cu intervalul optim (0,2-0,25), se situează coeficientul lichidităţii absolute, anume în anul 2018, care s-a diminuat până la 0,075. Este de menţionat că acest coeficient nu corespunde demonstrând evoluția negativă în urma reducerii sumei mijloacelor băneşti disponibile în condiţiile creşterii datoriilor pe termen scurt.

SRL „Vamora Grup”, în anii 2016-2018, nu se confruntă cu riscul financiar. Din analiza corelației dintre rata rentabilității economice și rata dobânzii, se poate constata situația de siguranță, deoarece rata rentabilității economice > rata dobânzii, iar apelarea la credite suplimentare duce la îmbunătățirea ratei rentabilității financiare. De asemenea, rezultatele pozitive pe care le-am obținut privind efectul levierului financiar la fel ne comunică despre reducerea riscului și influențează asupra sporirii gradului de îndatorare a entității economice.

Performanța financiară a permis determinarea rezultatelor economice ale întreprinderii [4]. În urma analizei efectuate, am conchis că întreprinderea „Vamora Grup” nu utilizează eficient resursele de care dispune. Prin urmare, în perioada anilor analizați, am observat o descreștere a indicatorilor ce caracterizează performanța financiară.

Însă din alt punct de vedere, menționăm că întreprinderea este solvabilă și lichidă. Astfel, aceasta nu depinde de sursele împrumutate, dar de sursele proprii, menținând starea de echilibru financiar.

Un alt aspect important elucidat, a constituit elaborarea bugetului operațional și financiar pentru anul 2020 și realizarea unei previziuni a necesarului de capital prin metoda procent din vânzări. Am determinat că întreprinderea va înregistra profit în cazul în care capitalul propriu va crește cu 7,66 mil. lei, iar sursele împrumutate cu 603,03 mii lei. Astfel, realizarea acestei analize a condus spre depistarea problemelor ce țin de procesul planificării și propunerea unor soluții de combatere a acestora. În atare context, am formulat următoarea soluție – revizuirea viziunilor strategice și anume strategii de schimbare în condiții de inadaptare temporară, strategii de transformare şi reorientare, strategii de redresare sau de rentabilizare. De asemenea, este necesară elaborarea unei strategii a întreprinderii, care să vizeze: schimbarea managementului neperformant; instituirea unui control financiar centralizat şi eficient; reducerea cheltuielilor; îmbunătăţirea marketingului; atragerea de surse suplimentare de finanţare. Doar în așa mod, printr-o planificare financiară, corect realizată, întreprinderea va stabili unde se află, unde ar dori să ajungă şi ce resurse financiare sunt necesare pentru aceasta.

Referințe:

1. STANCU, I. *Gestiunea financiară a agenților economici.* Ediția a II-a. București: Editura Economics, 1994, p.136.
2. MANGO, Practical Financial Management for NGOs – Getting the Basics Right, Course Handbook. p. 25.
3. *Ibidem.*
4. MARIAN, C. Ce înțelegem prin performanța companiei? Disponibil: http://www.utgjiu.ro/revista/ec/pdf/201004.I/24_CLAUDIU_MARIAN_GRUIAN.pdf

Recomandat
Maria COJOCARU, dr., conf. univ.